

Guld mønten

Et Skuespil om
en ung Mands Kærligheds-Æventyr.

Nordisk Kunst-Film

i 3 Akter, 50 Optrin.

I Hovedrollerne:

Frk. Gerd Egede Nissen,

Frk. Ebba Thomsen,

Hr. V. Psilander og Hr. T. Roose.

Sjældent eller aldrig

er der fra „Nordisk Films Co.“ udgaaet et Drama,
der har saa mange Betingelser som „Guld mønten“
for at gribe, røre og interessere

hele Publikum!

Afdelinger.

1. En vanskelig Situation.	25. En Invitation.
2. Unge Gæster.	26. Den første Kærlighed.
3. „Slaa de Tanker ud af Hovedet!“	27. De sidste Penge!
4. Kærlighed og Fattigdom.	28. Frieriet.
5. Skærsliberens Datter.	29. En Lykkelig.
6. „Køb en Blomst!“	30. Spillegælden klares.
7. I Spillehelvedet.	31. En trist Meddelelse.
8. Proletarliv.	32. Ruineret!
9. Lykkens Yndling.	33. Elly slaar op.
10. Arven hæves.	34. Den lille Blomsterpige..
11. En omsværmet Dame.	35. Guldmønten.
12. „Skaf mig en Forfriskning!“	36. Alt paa ét Kort!
13. En uventet Gæst.	37. Revanche!
14. Modige unge Mænd.	38. Hvor er hun?
15. Den Eneste!	39. En Hjemkomst.
16. Skam til Tak.	40. Den brutale Fader.
17. Han er meget rig!	41. „Har Du ingen Penge?“
18. Et pludseligt Omslag.	42. En Overraskelse.
19. Vennerne frister.	43. For sent!
20. Stadige Uheld.	44. Egils Triumf.
21. „Ud med Dig!“	45. Jeg maa finde hende!
22. Den dejlige Mad.	46. Alene!
23. Indbruddet.	47. Et Gensyn.
24. Et Møde.	48. Paa Dødens Tærskel.
	49. Tilstaaelsen.
	50. Atter forenede.

PERSONERNE:

Godsejer v. Hohenstein.	Advokat Hampton.
Elly, hans Datter.	O'Neil, Skærsliber.
Egil Stevenson..	Irene, hans Datter.

Godsejer von Hohenstein faar en skønne Dag den Oplysning af sin Sagfører, Advokat Hampton, at han er ruineret, og han øjner i sin Fortvivlelse kun den Udvej at lade Datteren Elly gøre et rigt Parti.

Hun, der er ligesaa smuk som hjerteløs, er overmaade villig til at støtte Faderens Plan, og den brave, men letsindige og fattige Egil Stevenson, som elsker Elly oprigtigt, faar derfor en Kurv. Han drukner sin Sorg ved Spillebordet, og hans smaa Lommepege sluges hurtigt af Rouletten.

Da faar han uventet en Meddelelse fra Advokat Hampton om, at han er indsats som Universalarving i sin afdøde, rige Onkels Testamente. Samtidigt modtager han Indbydelse til Bal hos von Hohenstein, og i sin Glæde over dette Smil fra Lykkens Gudinde, glemmer han ganske den lille Skærsliberpige Irene O'Neil, som han Dagen før har mødt paa Gaden, og hvis mørke, bedende Øjne dog gjorde et ret usædvanligt Indtryk paa ham.

Han følger Balindbydelsen, fyldt med de gladeste Forhaabninger. Ellys hovmodige Opførsel over for ham virker imidlertid forstemmende. Selv da han snarraadigt og modigt giver sig i Kamp med en Bandit, Skærsliberen O'Neil, som under Ballet ser Lejlighed til at trænge sig ind i Villaen, bestaar hendes hele Anerkendelse kun i en haanlig Grimasse.

Hendes Opførsel forandres pludselig, efter at hun har beluret en Samtale mellem sin Fader og Advokat Hampton og derved faar at vide, at Stevenson har arvet en Formue. Hun er fra dette Øjeblik Elskeligheden selv. Den godmodige Stevenson gennemskuer ikke hendes Kattevenlighed og er henrykt, da han nogle Dage efter faar hendes Ja.

Skæbnen vil imidlertid, at han atter skal træffe den stakkels lille Skærsliberpige.

Under sin Omflakken med Blomsterkurven paa Armen er hun kommet til den Gade, hvor Stevenson bor. Hun standser udenfor hans Villa, ser ind gennem de oplyste Ruder og opdager et dækket Bord. Hendes Sult bliver dobbelt nagende

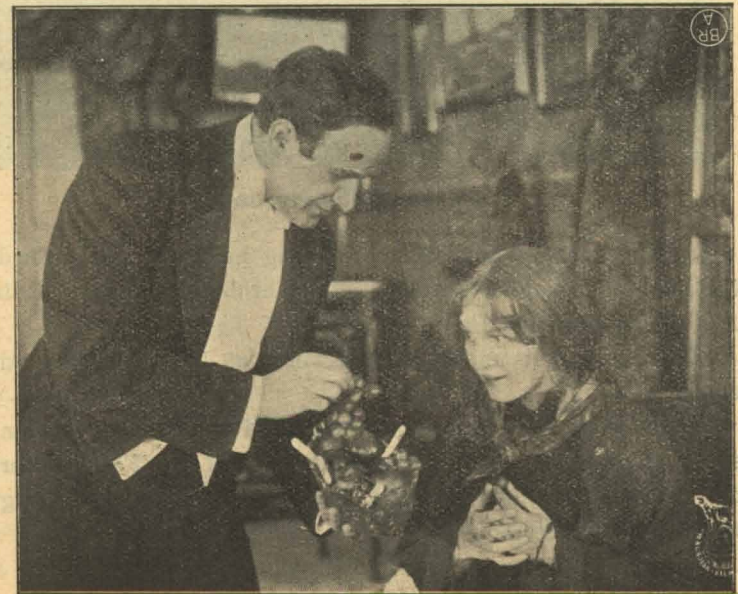
Godsejeren og hans Datter

Fristelsen

Hun takker sin Redningsmand

Straalende Øjne

ved Synet af den gode Mad, og uden at tænke over, hvad hun gør, kryber hun ind ad Vinduet. Stevenson kommer til, gænder hende og forstaar hendes Nød. Han indbyder hende til at deltage i Maaltidet og glæder sig over at se hende stille sin Sult. Da hun gaar, faar hun en mægtig Pakke Mad med sig. Stevenson føler varm Sympati for den fattige, lille Pige og aner ikke, hvilke Følelser han ved sin Godhed vækker i hende.

Kort efter at hun er gaaet, begiver han sig paa Vej til — Spillesalen.

Udenfor Spillehelvedet

Spillesygen er hans eneste Fejl, og han maa bøde haardt for sin Lidenskab. I Nattens Løb taber han Halvdelen af sin Arv og laver endda Gæld.

Han har intet andet at gøre, end at lade Hampton udbetale Resten.

Dette sker, men samtidig meddeler Hampton von Hobenstein, at Stevenson har spillet Halvdelen af sin Formue bort og har faaet Resten udbetalt — Resten, som sikkert hurtigt vil gaa samme Vej.

Stevenson iler atter mod Spillesalen.

Han vil vinde det, han har tabt.

Paa Vejen derhen møder han Irene. Han køber en Blomst af hende og betaler med en Guldmonnt. Hun stirrer paa Guldmet, forbavset og forvirret, gør ham opmærksom paa dets Værdi. Han ler. Guldmet er hendes. Lykkelig vandrer hun videre, ud i Snefoget og Kulden, medens han ved Spillebordet forsøger sin Lykke. Han har atter Uheld, taber alt og vakler fortvivlet og sanseløs hjem.

Da vil Tilfældet, at han kommer forbi Irene, som er faldet i Søvn, udmattet af den isnende Blæst. Han faar en Idé —

Onde Ord og Hug

Irenes Guld maa der være Held ved! Febrilsk leder han i hendes Kury, finder Guldmonnten og styrter atter ind til Rouletten.

Og nu vinder han. Medens Irene, der er vaagnet, grædende søger efter Guldstykket, sprænger han Banken, vinder alt, hvad han har tabt og mere til.

Fortumlet af Lykke skynder han sig ud; han leder forgæves efter Irene . . . hun er borte!

Angst og fortvivlet er hun gaaet hjem og mishandles af den brutale Fader, medens Stevenson søger hende paa Gader og Stræder.

Han opgiver at finde hende og gaar hjem.

Paa Skrivebordet ligger et Brev fra Elly von Hohenstein. Hun slaar op. Hun har ikke Brug for en fattig Mand, skriver hun. Han krøller Brevet sammen med et smerteligt Smil og indser, at Elly aldrig har elsket ham.

Billedet af Irene dukker frem for ham, og i samme Nu gaar det op for ham, at han elsker hende.

Han vil finde hende for enhver Pris; han søger og kommer paa Sporet.

Ude i Byens Udkant under nogle forkrøblede Træer finder

Banken er sprængt

han hende, halvt begravet i Sneen — og døende. Han bærer hende hjem, tilkalder Læge, gør, hvad der staar i hans Magt, for at redde hende.

Hun vaagner op* og lægger de tynde, frosne Arme om hans Hals, lytter til hans Fortælling om Guldstykket, som bragte ham Lykken, den Lykke, han vil bede hende dele med sig.

Hendes Ansigt lysner i et Smil, og hun synker tilbage i Puderne — død.

